Parašė siaipzvejys
Trečiadienis, 24 Liepa 2013 08:33

Nuo seno manyta, kad vėžiai gyvena tik gėluose ir labai švariuose vandens telkiniuose. Tačiau pastaruoju metu jų aptinkama ir Baltijos jūroje, ir miestų taršos paveiktuose telkiniuose. Tokie pokyčiai vyksta ne dėl augančio Lietuvos vėžiagyvių atsparumo. Į Lietuvos vandenis patenka vis naujų vėžių rūšių. Jos čia ne tik aktyviai veisiasi, bet ir veja lauk mūsiškius senbuvius.



Iš viso Lietuvos vandens telkiniuose galima aptikti keturias rūšis vėžių: vietinius plačiažnyplius, siauražnyplius ir invazinius žymėtuosius bei rainuotuosius. Svarbu juos skirti, nes nuo rūšies priklauso, kaip ir kada su vėžiagyviu galima elgtis.

Nuo liepos 16 dienos Lietuvoje oficialiai prasideda plačiažnyplių ir siauražnyplių vėžių gaudymo sezonas. Būtent šios dvi vėžių rūšys yra dažniausiai pateikiamos valgyti, tačiau jų rinkimo kiekis yra ribojamas. Lietuvoje plačiažnyplius ir siauražnyplius vėžius, kurie dažniausiai pateikiami valgyti, galima gaudyti tik tris mėnesius, nuo liepos 16 d. iki spalio 15 d.

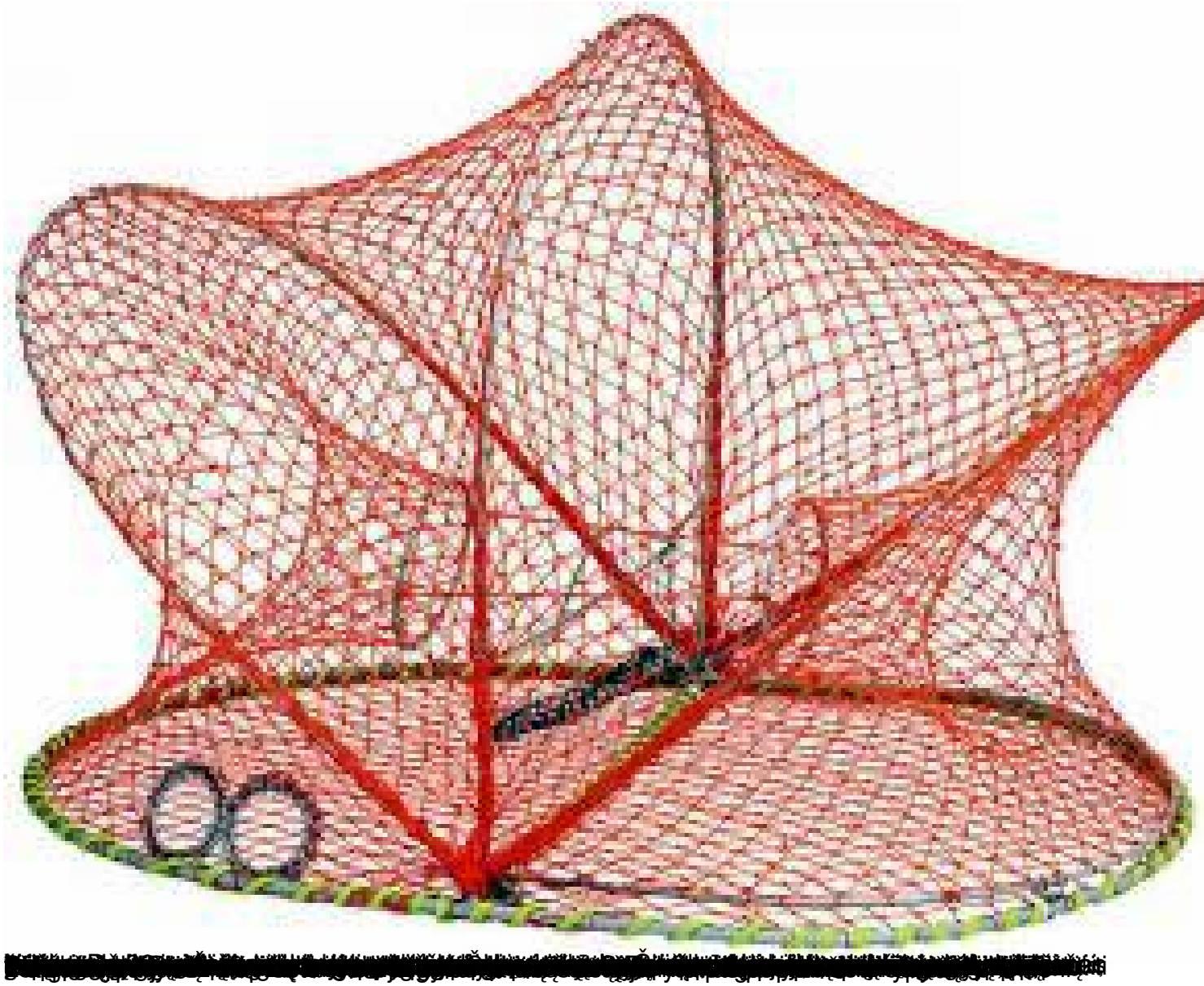
Gaudymo sezono pradžioje laimikio gausa priklauso nuo vandens telkinio temperatūros ir oro sąlygų. Jei vanduo telkinyje šiltas, tai vėžiai kiautus spėja pasikeisti iki gaudymo sezono pradžios ir laimikiai bus dideli. Bei jei vasara vėsi, viskas vėluos.

Vėžių mėgstamos gyvenimo vietos yra upeliukai, upės, ežerai. Juos nesunkiai galima rasti ant kieto ir akmenuoto dugno. Kadangi būtent ten, vėžiams lengviausia rasti sau slėptuvę, išsikasti sau duobutę arba urvą.

Vėžių gaudymo vietos – ant dumblėto ar skaidraus dugno, prie smėlėto ar akmenuoto kranto, seklumoje. Ieškoti vėžių reiktu ant akmeningo arba kieto dugno, palei kranto liniją, priekrantės duobėse, natūraliose pagilėjimuose, kur susikerta kietas ir minkštas dugnas, ties užleista akmenine prieplauka, po nuskendusiais medžiais.

















Parduota pagal Lietuvos ir užsienio spaudą